

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3CoE/67/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202819
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3615202819.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Martinom Máčajom, advokátom vykonávajúcim činnosť prostredníctvom advokátskej kancelárie Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141 a advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému: B., o vymoženie 1.408,69 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 08. októbra 2015, č. k. 1Er/469/2015 - 20, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa výrokom I. zastavil exekučné konanie, čo po právnej stránke odôvodnil podľa § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 251 ods. 4 O.s.p., výrokom II. povinnému nepriznal náhradu trov konania. Dôvodil, že návrhom zo 14.03.2015 spísaným do zápisnice súdnym exekútorom sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie v neprospech povinného pre vymoženie sumy 1.408,69 Eur s prísl. na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 13075/09 z 20.08.2009. Súd sa oboznámil so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom a uznesením Okresného súdu Partizánske č. k. 4Er/510/2009-29 z 03.02.2012 a uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8CoE/65/2012-50 z 29.06.2012. Z pripojených uznesení vyplýva, že rovnaký oprávnený ako v tejto exekučnej veci sa domáhal proti rovnakému povinnému ako v tejto exekučnej veci vykonania exekúcie na podklade rovnakého exekučného titulu ako v tejto exekučnej veci. Uznesením č. k. 4Er/510/2009-29 z 03.02.2012, právoplatným 07.08.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8CoE/65/2012-50 z 29.06.2012, bola exekúcia zastavená z dôvodu, že predložený rozhodcovský rozsudok bol posúdený ako nespôsobilý exekučný titul. Krajský súd v Trenčíne v obdobných veciach k otázke prekážky veci rozhodnutej v exekučnom konaní v rámci svojej rozhodovacej činnosti (porov. napr. uznesenie z 23.02.2015, č. k. 2CoE/235/2014-28) uviedol: "Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, a preto je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní. Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej." Pri skúmaní procesných podmienok súd zistil existenciu prekážky rozhodnutej veci a z tohto dôvodu musí toto exekučné konanie zastaviť. V exekučnom konaní vedenom

na tunajšom súde pod sp. zn. 4Er/510/2009 sa rovnaký oprávnený ako v tejto exekučnej veci domáhal proti rovnakému povinnému ako v tejto exekučnej veci vykonania exekúcie na podklade rovnakého exekučného titulu ako v tejto exekučnej veci, pričom súd uznesením č. k. 4Er/510/2009 - 29 z 03.02.2012, právoplatným 07.08.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8CoE/65/2012 - 50 z 29.06.2012, exekúciu zastavil, keďže dospel k záveru, že exekučný titul je nevykonateľný, pretože bol vydaný na podklade neplatnej rozhodcovskej doložky. V tejto exekučnej veci má súd teda pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie opätovne skúmať rovnaký exekučný titul ako v exekučnej veci sp. zn. 4Er/510/2009. Od ostatného rozhodnutia (uznesenia o zastavení exekúcie) nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu relevantného pre rozhodnutie. Keďže o totožnom predmete medzi tými istými účastníkmi konania súd už raz právoplatne rozhodol (uznesenie o zastavení exekúcie), tvorí toto rozhodnutie prekážku veci rozhodnutej vo vzťahu k tomuto exekučnému konaniu. Prekážka veci rozhodnutej je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, a preto súd musel exekučné konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené, vychádzajúc z § 146 ods. 2 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku má súd za to, že oprávnený zavinil zastavenie exekučného konania tým, že navrhol vykonať exekúciu vo veci, o ktorej už bolo skôr právoplatne rozhodnuté, a teda oprávnený by mal byť zaviazaný povinnosťou uhradiť trovy konania vzniknuté povinnému. Nakoľko si však povinný žiadne trovy konania neuplatnil a v podstate mu v tomto štádiu trovy konania preukázateľne ani nevznikli, súd rozhodol tak, že povinnému náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci a súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom príslušnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. Mal za to, že nemalo byť aplikované ust. § 251 ods. 4, § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p., nakoľko v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 Ex. por. v spojení s ust. § 45 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní aplikovať zásadu res iudicata, keďže v exekučnom konaní súd autoritatívne nerozhoduje o hmotných právach a povinnostiach účastníkov právnych vzťahov, t.j. nerozhoduje záväzne o existencii práva. Z ústavnoprávnej roviny považujeme za potrebné poukázať aj na právo na súdnu a inú právnu ochranu, garantovanú v článku 46 Ústavy SR ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a súčasne odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom a to najmä tým, že v exekučnom konaní nebolo rozhodnuté o návrhu na vydanie poverenia, pričom pri negatívnom rozhodnutí má oprávnený právo na podanie odvolania voči tomuto rozhodnutiu.

Vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť z týchto dôvodov:

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom, spísaným do zápisnice na exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého dňa 14.03.2015, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie 1.408,69 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn.: SR 13075/09 z 20.08.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.09.2009 a vykonateľnosť dňa 01.10.2009.

Z obsahu pripojeného spisu súdu prvého stupňa sp. zn. 4Er/510/2009 vyplýva, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn.: SR 13075/09 z 20.08.2009, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 1.408,69 Eur s príslušenstvom. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa uznesením č. k. 4Er/510/2009 - 29 z 03.02.2012 exekúciu zastavil vzhľadom na neprijateľný charakter rozhodcovskej doložky, na podklade ktorej mala byť založená právomoc rozhodcovského súdu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.08.2012 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8CoE/65/2012 - 50 z 29.06.2012.

V zmysle § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa Exekučného poriadku sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolačný súd konštatuje, že zmyslom existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci je to, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade existencie prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p., podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, súd skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. je nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky existencie nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s ustanovením § 251 ods. 4 O.s.p. Keďže Exekučný poriadok neobsahuje žiadne špeciálne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti, či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odvolačný súd po preskúmaní veci konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd prvého stupňa už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením č. k. 4Er/510/2009 - 29 z 03.02.2012, ktorým súd exekúciu zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.08.2012 v spojení s potvrdzujúcim uznesením tunajšieho krajského súdu č. k. 8CoE/65/2012 - 50 z 29.06.2012. Nakoľko uvedeným uznesením o zastavení exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o

nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd zastáva právny názor, že uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 4Er/510/2009 - 29 z 03.02.2012 v spojení s uznesením tunajšieho krajského súdu č. k. 8CoE/65/2012 - 50 z 29.06.2012, založilo prekážku rei iudicatae, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať, a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.